

¹30:2 Und Mose redete mit den Fürsten der Stämme der Kinder Israel und sprach: das ist's, was der HERR geboten hat:²30:3 Wenn jemand dem HERRN ein Gelübde tut oder einen Eid schwört, daß er seine Seele verbindet, der soll sein Wort nicht aufheben, sondern alles tun, wie es zu seinem Munde ist ausgegangen.³30:4 Wenn ein Weib dem HERRN ein Gelübde tut und sich verbindet, solange sie in ihres Vaters Hause und ledig ist,⁴30:5 und ihr Gelübde und Verbündnis, das sie nimmt auf ihre Seele, kommt vor ihren Vater, und er schweigt dazu, so gilt all ihr Gelübde und all ihr Verbündnis, das sie ihrer Seele aufgelegt hat.⁵30:6 Wo aber ihr Vater ihr wehrt des Tages, wenn er's hört, so gilt kein Gelübde noch Verbündnis, das sie auf ihre Seele gelegt hat; und der HERR wird ihr gnädig sein, weil ihr Vater ihr gewehrt hat.⁶30:7 Wird sie aber eines Mannes und hat ein Gelübde auf sich oder ist ihr aus ihren Lippen ein Verbündnis entfahren über ihre Seele,⁷30:8 und der Mann hört es, und schweigt desselben Tages, wenn er's hört, so gilt ihr Gelübde und Verbündnis, das sie auf ihre Seele genommen hat.⁸30:9 Wo aber ihr Mann ihr wehrt des Tages, wenn er's hört, so ist ihr Gelübde los, das sie auf sich hat, und das Verbündnis, das ihr aus den Lippen entfahren ist über ihre Seele; und der HERR wird ihr gnädig sein.⁹30:10 Das Gelübde einer Witwe und Verstoßenen, alles Verbündnis, das sie nimmt auf ihre Seele, das gilt auf ihr.¹⁰30:11 Wenn eine in ihres Mannes Hause gelobt oder sich mit einem Eide verbindet über ihre Seele,¹¹30:12 und ihr Mann hört es, und

¹وَقَالَ مُوسَى لِرُؤُوسِ أَسْبَاطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، هَذَا مَا أَمَرَ بِهِ الرَّبُّ،² إِذَا تَدَرَ رَجُلٌ تَدْرًا لِلرَّبِّ، أَوْ أَفْسَمَ قَسَمًا أَنْ يُلْزِمَ نَفْسَهُ بِلَازِمٍ، فَلَا يَنْقُضُ كَلَامَهُ. حَسَبَ كُلِّ مَا حَرَجَ مِنْ فَمِهِ يَفْعَلُ.³ وَأَمَّا الْمَرْأَةُ فَإِذَا تَدَرَتْ تَدْرًا لِلرَّبِّ وَالتَّرَمَتْ بِلَازِمٍ فِي بَيْتِ أَبِيهَا فِي صِبَاهَا،⁴ وَسَمِعَ أَبُوهَا تَدْرَهَا وَاللَّازِمَ الَّذِي التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهِ، فَإِنْ سَكَتَ أَبُوهَا لَهَا، تَبَّتْ كُلُّ نُدُورِهَا. وَكُلُّ لَوَازِمِهَا الَّتِي التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهَا تَبَّتْ. وَإِنْ تَهَاها أَبُوها يَوْمَ سَمِعِهِ، فَكُلُّ نُدُورِهَا وَلَوَازِمِهَا الَّتِي التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهَا لَا تَبُتُّ، وَالرَّبُّ يَصْفَحُ عَنْهَا لِأَنَّ أَبَاهَا قَدْ تَهَاها.⁶ وَإِنْ كَانَتْ لِرَوْحٍ وَنُدُورِهَا عَلَيْهَا أَوْ نَطَقَتْ شَفَعَتِهَا الَّذِي التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهِ،⁷ وَسَمِعَ رَوْجُهَا، فَإِنْ سَكَتَ فِي يَوْمِ سَمْعِهِ تَبَّتْ نُدُورِهَا. وَلَوَازِمِهَا الَّتِي التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهَا تَبَّتْ. وَإِنْ تَهَاها رَجُلُهَا فِي يَوْمِ سَمْعِهِ، فَسَحَ تَدْرَهَا الَّذِي عَلَيْهَا وَنَطَقَ شَفَعَتِهَا الَّذِي التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهِ، وَالرَّبُّ يَصْفَحُ عَنْهَا.⁹ وَأَمَّا تَدْرُ أَرْمَلَةٍ أَوْ مُطَلَقَةٍ فَكُلُّ مَا التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهِ يَبُتُّ عَلَيْهَا.¹⁰ وَلَكِنْ إِنْ تَدَرَتْ فِي بَيْتِ رَوْجِهَا أَوْ التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِلَازِمٍ بِقَسَمٍ،¹¹ وَسَمِعَ رَوْجُهَا، فَإِنْ سَكَتَ لَهَا وَلَمْ يَنْهَهَا تَبَّتْ كُلُّ نُدُورِهَا. وَكُلُّ لَازِمِ التَّرَمَتْ نَفْسَهَا بِهِ يَبُتُّ.¹² وَإِنْ فَسَحَها رَوْجُهَا فِي يَوْمِ سَمْعِهِ، فَكُلُّ مَا حَرَجَ مِنْ شَفَعَتِهَا مِنْ نُدُورِهَا أَوْ لَوَازِمِ نَفْسِهَا لَا يَبُتُّ. قَدْ فَسَحَها رَوْجُهَا. وَالرَّبُّ يَصْفَحُ عَنْهَا.¹⁵ كُلُّ تَدْرٍ وَكُلُّ قَسَمٍ الْبَرَامِ لِلدَّلَالِ النَّفْسِ، رَوْجُهَا يُبَيِّئُهَا وَرَوْجُهَا يَفْسُخُهَا.¹⁴ وَإِنْ سَكَتَ لَهَا رَوْجُهَا مِنْ يَوْمٍ إِلَى يَوْمٍ فَقَدْ أَتَبَتْ كُلَّ نُدُورِهَا أَوْ كُلَّ لَوَازِمِهَا الَّتِي عَلَيْهَا. أَتَبَتْهَا لِأَنَّهُ سَكَتَ لَهَا فِي يَوْمِ سَمْعِهِ.¹⁵ فَإِنْ فَسَحَها بَعْدَ سَمْعِهِ فَقَدْ حَمَلَ دَنْبَهَا.¹⁶ هَذِهِ هِيَ الْقَرَائِصُ الَّتِي أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ مُوسَى بَيْنَ الرَّوْحِ وَرَوْجِيهِ وَبَيْنَ أَبِي وَابْنَتِهِ فِي صِبَاهَا فِي بَيْتِ أَبِيهَا.

schweigt dazu und wehrt es nicht, so gilt all dasselbe Gelübde und alles Verbündnis, das sie auflegt ihrer Seele.¹² 30:13 Macht's aber ihr Mann des Tages los, wenn er's hört, so gilt das nichts, was aus ihren Lippen gegangen ist, was sie gelobt oder wozu sie sich verbunden hat über ihre Seele; denn ihr Mann hat's losgemacht, und der HERR wird ihr gnädig sein.¹³ 30:14 Alle Gelübde und Eide, die verbinden den Leib zu kasteien, mag ihr Mann bekräftigen oder aufheben also:¹⁴ 30:15 wenn er dazu schweigt von einem Tag zum andern, so bekräftigt er alle ihre Gelübde und Verbündnisse, die sie auf sich hat, darum daß er geschwiegen hat des Tages, da er's hörte;¹⁵ 30:16 wird er's aber aufheben, nachdem er's gehört hat, so soll er ihre Missetat tragen.¹⁶ 30:17 Das sind die Satzungen, die der HERR dem Mose geboten hat zwischen Mann und Weib, zwischen Vater und Tochter, solange sie noch ledig ist in ihres Vaters Hause.